******

म.भा.री.ंंंं

हजतिवासवः॥ ७॥ दानेनैतेनतेजस्वीवीर्थवांश्वभवेत्ररः॥ प्रीतश्वभगवान्सोमइ्षान्कामात्रयन्छति॥८॥ श्रूयतांचापरोधमःसरहस्योमहाफलः॥इदंक ाणांमधुनासह॥दीपकेरुसरंचेवश्रयतांतस्ययत्फलं ॥ ११॥ तिल्पाचेफलंप्राह्मगवान्पाकशासनः॥गोप्रदानंचयःक्यांद्रमिदानंचशाश्वतं॥ १२॥ अ कीर्तितः॥ १०॥मत्योनांखगेकामानांत्रेत्यखगंसुखावहः॥११॥ इतिश्रीमहाभारतेअनु॰आनुशासानिकपर्वाणिदानधमेदेवरहस्येअष्टाविशाधिकश्ततमो लोमश्उवाच परदार्षुयेसकाअकलादारसंग्रहं॥ निराशाःपितरस्तेषांश्राद्दकालेभवंतिवे ॥ १ ॥ परदार्गतियंश्वयश्ववं ध्यामुपासते॥ बह्यसंहरतेयश्वसमदोषाभवंतिते॥ २॥असंभाष्याभवंत्येतेषितृणांनाञसंशयः ॥देवताःषितरश्रेषांनाभिनंदंतितद्वविः॥ २ ॥ तस्मात्परस्य वैदारांस्यजेदंध्यांचयोषितं॥बह्यसंहिनहर्तव्यमासनोहितमिच्छता॥ ४ ॥श्रूयतांचापरंगुत्धंरहस्यंधर्मसंहितं ॥श्रद्धधानेनकर्तव्यंगुरूणांवचनंसदा ॥ ५॥ ादस्यांपीर्णमास्यांचमासिघृतासतं॥ब्राह्मणेभ्यःप्रयच्छेततस्यपुष्यंनिबोघत ॥ ६ ॥ सोमश्र्वधंतेतेनसमुद्रश्चमंहोद्धिः॥अश्वमेषचतुभांगंफ्रुहं लियुगंप्राप्यमनुष्याणांसुखावहः॥ ९॥ कल्यमुत्याययोमत्यःस्नातःशुक्कनवाससा॥ तिलपात्रंप्रयन्छतबाह्मणेभ्यःसमाहितः॥ ९०॥ तिलोद्कचयाद्घात्रि प्रेषोमंचयोयज्ञंयजेतब्हुद्सिणं ॥ तिलपात्रंसहेतेनसमंमन्यंतिदेवताः ॥ १३ ॥ तिलोद्कंसदाशाद्भमन्यंतेषितरोऽस्यं ॥ द्षिष्वक्सरेचेबतुष्यंतस्यपिता अप्निकार्यंत्र्यहंक्यांत्रिराहारःसमाहिनः॥ ततःसंवत्सरेपूणेंत्रतिगृळंतिदेवताः॥ ९ ॥ ढष्यंतिपितरश्रास्कालउपस्थिते॥ एषत्यधमोंधमेश्रस्रहस्यःप महाः॥ ९४॥स्वगैंचपिरलोकेचपिरदेवाभिपूजितं॥ एवमेतन्मयोहिष्टचषिद्धंपुरातनं॥९५॥ इतिश्रीमहाभारतेअनु॰ आनुशासिनकेपबंणिदानधमेलो ततस्टोषगणाःसवैपितरश्वसद्वताः॥अरुंधतीतपोब्हा ॥ ७॥ ॥ भोष्मउवाच मश्ररहस्येऊनर्भिशाधिकश्ततमोध्यायः॥ १ २ ९ ॥ ऽध्वायः॥ १२८॥

= 8 =

५ ॥ इतिअनुशासनपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीषेऊनर्भिशद्धिकशततमोऽप्यायः ॥ १२९ ॥

महांत्युदकानिषीयंतेस्मिन्तित यद्वामहानामुत्सवानामुद्धिरिव महोत्साहवांश्वभवति

समागर्गाखायायेणचरित्रधस्यमह

मध्च्छतसमाहिताः॥ १॥

19861